

MdR, Jazzgeschiedenis 615. Tijdvak 1953-1958, hofdstuk 18, gitaristen, deel 3 en laatst. Oscar Moore, 1912-1981, had de handicap dat hij van 1937 tot en met '47 in het Nat King Cole Trio speelde. Dan speel je onder de ster, en hoewel hij vlak na Charlie Christian kwam, harmonisch al vroeg 9, 11 en 13 accoorden gebruikte, gaf hij het in 1954 totaal op, werd metselaar. Halverwege de jaren zestig ging hij weer wat gitaar spelen, maar maakte geen ^{come}back. Voor ^{Norgran} in Los Angeles, 1954 of '55 met Carl Perkins-piano, Joe Comfort-bas, George Jenkins-drums: ##### "A foggy day".

plaat 1

Oscar Moore: A foggy day (Gershwin)
1/2 - 3:34 - MGM 2315 013
"A foggy day in London town", Gershwin.
Gitarist Oscar Moore
in 1954 of '55 voor Norgran in LA met Carl Perkins-piano, Joe Comfort-bas, George Jenkins-drums.

Jimmy Raney is van 20 augustus 1927 en Louisville, Kentucky. Hij had goed les, ook omdat moeder gitaar speelde, kwam o.a. daardoor snel op de scene toen hij in '44 naar Chicago en daarna New York ging. In de periode '51-'53 kreeg hij wereldwijd naam door zijn spel bij 't Stan Getz Quintet. In 1954 toerde hij Europa met Leonard Feather's 'Jazz Club USA'-package en ^{daarvoor}begin dat jaar in Parijs trio-opnamen voor Vogue met bassist Red Mitchell en drummer Bobby White. Twee stukken, eerst Jerome Kern's "Yesterdays".

plaatje 2

Jimmy Raney: Yesterdays (Jerome Kern)
2/1 - 2:55 - Vogue LD 201
"Yesterdays". Nu, #####
"Stella by starlight".

zelfde

Jimmy Raney: Stella by starlight (Young, Washington).
1/1 - 4:22 - idem
"Stella by starlight" van Victor Young. Gitarist Jimmy Raney
begin 1954 voor Vogue in Parijs met ^{Sammy Stark - 104 m 0,}Red Mitchell-bas, Bobby White-drums. Het stuk was populair toen, daarom zijn er leuke vergelijkingen mogelijk. Dit is Jim Hall.

plaat 3

Jim Hall: Stella by starlight (Young, Washington)
2/1 - 3:07 - Fontana 683 271 JCL

"Stella by starlight", nu door Jim Hall, 10 of 24 januari 1957 in Los Angeles voor Pacific Jazz. Carl Perkins-piano, Red Mitchell bas, drummer Larry Bunker werd zes jaar later bij de trio-opnamen ingedubbd, '63 dus. Jim Hall, Buffalo, 4 december 1930, is meer nog dan Raney introvert, vooral in de jaren zestig en zeventig, probeerde steeds minder 'electrisch' te klinken, maar is later toch weer wat extroverter gaan spelen.

Nu ~~xxxxxxxx~~ iemand die toen al een veteraan mocht heten: Tal Farlow, zelfde jaar als Herb Ellis, 1921, hij van 7 juni, Greensboro, North Carolina. We hoorden hem in deze geschiedenis uitgebreid met Charles Mingus in het Red Norvo Trio. Daar ging hij in '53 weg, vijf jaar later beperkte hij zich alleen tot lokale gigs, was net zo honkvast als hierna de laatste gitarist in dit hoofdstuk. Tal Farlow en opnieuw "Stella by starlight".

plaat 1 Tal Farlow: Stella by starlight (Young, Washington)
1/1 - 3:30 - MGM 2315 013

"Stella by starlight", Tal Farlow in juni 1958 voor Verve in NYC met Eddie Costa-piano, Bill Tarkus of Knobby Totah-bas, Jimmy Campbell-drums. Net zo'n thuiszitter als Farlow was Wes Montgomery. Zelfde jaar als Barney Kessel, 1923, hij van 6 maart, geboren in Indianapolis, waar hij 15 juni 1968 aan een hartaanval overleed. Op zijn 15e speelde hij al bij Lionel Hampton -was in die periode (1943) in deze geschiedenis te horen- maar bleef sinds 1950 voornamelijk in en om Indianapolis spelen. In 1960 ging hij naar San Francisco, toen begon een stormachtige wereldwijde carrière. Dit is Wes Montgomery voor Pacific Jazz in LA. april 1958, een session die in heruitgaven artistiek verknoeid is door het indubben van trompet- en trombone-secties. Hier puur: "Old folks".

plaat 4 Wes Montgomery: Old folks (Robison, Hall)
2/3 - 6:34 - Pacific Jazz PJ-5

"Old folks" van Rison/Hall - Wes Montgomery met zijn duimtechniek. Hij gebruikte geen plectrum maar zijn rechterterduim en dan vaak nog alleen het tweede kootje, en zowel in neer- als opslag. En hij had een speciale barré-greep-stijl, erg ingewikkeld, erg bijzonder, erg mooi klinkend. Veel later hoort u veel meer van hem. Slot van dit hoofdstuk 18 met gitaren, hierna altsaxofonisten. Drie weken nog op zaterdag half 11 's avonds: 2, 9 en 16 januari, daarna gaan we naar de maandagavond, zelfde tijd, zelfde zender. 25 januari 1993 dus. Dit was Jazzgeschiedenis 615, Mdr.

Pacific Den, Los Angeles april 1958:

0 0 0 0 0

Arnold Lind - tenorsax, Buddy
Montgomery - piano, Monk Montgomery -
bas - bovendien in de band was Wes -
Tony Bazzell - drums.